

Déri Balázs klasszika-filológus (ELTE 1972–1977/1979), medievista, muzikológus (LFZF 1991–1995), katalanista (ELTE 1978–1981), költő-műfordító. 1977–1994 közt a MTA Ókortudományi Tanszéki Akadémiai Kutatócsoportjának munkatársa (Magyarországi Középkori Latinság Szótára, szerkesztő), 1995–1997 közt KRE HTK görög-latin nyelvtanára. Megszakításokkal, megbízott előadóként 1979 óta tanít az ELTE BTK-n, 1998 óta az ELTE BTK Latin Tanszékének tanára; tanszékvezető (2002–), egyetemi tanár (2008–), korábban intézetigazgató (mb. 2001–2002; 2005–2008), oktatási és tanulmányi dékánhelyettes (2003–2006).

A Kar vallástudományi képzésének a „bolognai rendszer” bevezetése óta egyik vezetője és oktatója. A Magyar Egyházzene (1993–) című egyházzenei és liturgikai folyóirat alapító felelős szerkesztője, a Bibliotheca Scriptorum Medii Recentisque Aevorum/Monumenta Ritualia Hungarica sorozatszerkesztője. Vallástudományi szakmai munkáját illetően: iranisztikai szakdolgozatát Telegdi Zsigmond vezetésével a manicheizmus kutatástörténetéből írta; középkori latin lexikográfiai, patrisztikus és középkori irodalomtörténeti, bibliai görög, katalanisztikai, és mindenekelőtt egyházzene-történeti kutatásai számos ponton érintkeznek a vallástudománnyal. Másfél évtizede Magyarországon és a Közel-Keleten gyűjti a zsidó és a keleti-ókeleti keresztény liturgikus zenét. Vallástörténeti, -fenomenológiai, ritualisztikai írásai, fordításai és szövegkiadásai önállóan és vallástudományi, valamint liturgikai szakfolyóiratokban jelentek meg.